

ния, които измѣниха не само дребни подробности, но дори и цѣли глави отъ труда му. Прѣзъ лѣтото на 1877 год. той издаде ново географско-историческо издирване подъ надсловъ „Die Heerstrasse von Belgrad nach Constantinopel und die Balkanpasse“ (Пътътъ отъ Бѣлградъ за Цариградъ и балканскитѣ проходи). Въ сжщото време излѣзе на свѣтъ вториятъ томъ на Каницовата „Donau-Bulgarien und der Balkan“. Най-сетне около сжщото това време бѣха издадени и монографиитѣ на другия известенъ български историкъ М. Дриновъ. Всички тия трудове, както на автора на „История на българитѣ“, тъй и на другитѣ учени, наложиха необходимостта да се измѣнятъ много глави отъ книгата, безъ да говоримъ вече за подробноститѣ. Г-нъ Иречекъ бѣше тъй снисходителенъ, че направи съответнитѣ допълнения и промѣни въ настоящия руски преводъ, особено въ главитѣ, които се отнасятъ до историята на българитѣ презъ X, XII, XIII, и XVII вѣкове. Най-сетне и преводачитѣ съ свои забележки, съобщени на автора, допринесоха за това, та настоящиятъ руски преводъ има характеръ на *ново* издание на съчинението. Освенъ това, понеже изпълнителятъ на завещанието искаха да се приложи къмъ книгата една историческа карта, г. Иречекъ любезно предложи съставената отъ него, чието гравирание въ Виена се извършваше подъ негово наблюдение.

За всички трудове, предприети отъ автора за настоящето издание, изпълнителятъ на завещанието смѣтатъ за своя свещена длъжностъ да благодарятъ дълбоко на учения български историографъ.

На издателитѣ остава още да кажатъ, че приходътъ, който ще бжде полученъ отъ продажбата на книгата, ще послужи за попълване на изразходения капиталъ, оставенъ отъ покойния В. Е. Априловъ за отпечатване на историята, при което изпълнителятъ на завещанието иматъ намѣрение да ходатайствуватъ за разрешение да учредятъ една Априлова премия за награда на автори на добри монографии и трактати по българска история, следъ като се одобрятъ отъ компетентни лица или учреждения.

Одеса.

Юний, 1878 година.

